

Konklusion

- 1) Artikel 1, stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter skal fortolkes således, at begrebet »økonomisk aktør«, der er indeholdt i denne bestemmelses andet afsnit, omfatter offentlige myndigheder, hvilke følgelig kan deltage i offentlige udbud, såfremt og for så vidt som de er berettiget til at tilbyde tjenesteydelser mod vederlag på et marked.
- 2) Artikel 52 i direktiv 2004/18 skal fortolkes således, at selv om denne bestemmelse indeholder visse krav hvad angår fastlæggelsen af betingelserne for optagelse af økonomiske aktører på de officielle nationale lister og til attesteringen, definerer den ikke på udtømmende vis betingelserne for optagelse af disse økonomiske aktører på de officielle nationale lister eller betingelserne for deres adgang til attestering eller de offentlige enheders rettigheder og pligter i denne henseende. Direktiv 2004/18 skal under alle omstændigheder fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning, i medfør af hvilken de nationale offentlige myndigheder, der er berettiget til at tilbyde de bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser, der er omfattet af den pågældende udbudsbekendtgørelse, på den ene side ikke kan optages på disse lister eller ikke kan modtage denne attestering, hvorimod retten til at deltage i det pågældende udbud på den anden side alene er forbeholdt de aktører, der er opført på de nævnte lister eller besidder den nævnte attestering.

(¹) EUT C 235 af 21.7.2014.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 6. oktober 2015 — Alain Laurent Brouillard mod Jury du concours de recrutement de référendaires près la Cour de cassation og État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien)

(Sag C-298/14) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — fri bevægelighed for personer — artikel 45 TEUF og 49 TEUF — arbejdstagere — ansættelser i den offentlige administration — direktiv 2005/36/EF — anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer — begrebet »lovreguleret erhverv« — adgang til deltagelse i en udvælgelsesprøve med henblik på ansættelse af referendarer ved Cour de cassation (Belgien))

(2015/C 389/09)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Alain Laurent Brouillard

Sagsøgte: Jury du concours de recrutement de référendaires près la Cour de cassation, État belge

Konklusion

- 1) Artikel 45 TEUF skal fortolkes således, dels at den finder anvendelse på en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor en statsborger i en medlemsstat, der bor og arbejder i denne medlemsstat, har et eksamensbevis, der er opnået i en anden medlemsstat, som han påberåber sig med henblik på at blive tilmeldt en udvælgelsesprøve med henblik på ansættelse af referendarer ved Cour de cassation i førstnævnte medlemsstat, dels at en sådan situation ikke er omfattet af artikel 45, stk. 4, TEUF.

- 2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer skal fortolkes således, at stillingen som referendar ved Cour de cassation ikke er et »lovreguleret erhverv« som omhandlet i dette direktiv.
- 3) Artikel 45 TEUF skal fortolkes således, at den, under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede er til hinder for, at udvælgelseskomitéen for en udvælgelsesprøve, der gennemføres med henblik på ansættelse af referendarer ved en retsinstit i en medlemsstat, når den behandler en ansøgning om deltagelse i denne udvælgelsesprøve, der er indgivet af en statsborger i denne medlemsstat, gør denne deltagelse betinget af, at den pågældende har erhvervet de eksamensbeviser, der er påkrævet i henhold til lovgivningen i nævnte medlemsstat, eller af, at en mastergrad, der er udstedt af et universitet i en anden medlemsstat, er anerkendt som akademisk ligestillet, uden at tage samtlige eksamensbeviser, certifikater og øvrige beviser samt den pågældendes relevante erhvervs erfaring i betragtning, ved en sammenligning af de erhvervsmæssige kvalifikationer, der er attesteret ved disse beviser, og dem, der kræves i henhold til denne lovgivning.

⁽¹⁾ EUT C 303af 8.9.2014.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 6. oktober 2015 — SC Capoda Import-Export SRL mod Registrul Auto Român, Benone-Nicolae Bejan (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunalul Cluj — Rumænien)

(Sag C-354/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — frie varebevægelser — foranstaltninger med tilsvarende virkning — varer overgået til fri omsætning i Tyskland — varer undergivet typegodkendelseskontrol i Rumænien — typeattest, der stilles til rådighed af en distributør fra en anden medlemsstat — attest anset for utilstrækkelig med henblik på at tillade disse varers frie markedsføring — princippet om gensidig anerkendelse — delvis afvisning)

(2015/C 389/10)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Cluj

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SC Capoda Import-Export SRL

Sagsøgt: Registrul Auto Român, Benone-Nicolae Bejan

Konklusion

- 1) Artikel 34 TEUF og artikel 31, stk. 1 og 12, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (»Rammedirektiv«) skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter markedsføring i en medlemsstat af nye reservedele til vejkøretøjer — i det foreliggende tilfælde vandpumper og brændstoffiltre — er undergivet anvendelsen af en attesterings- eller typegodkendelsesprocedure i denne medlemsstat, forudsat at denne lovgivning derudover fastsætter undtagelser, som kan sikre, at dele, der er lovligt fremstillet og markedsført i andre medlemsstater, er fritaget herfra, eller, hvis dette ikke er tilfældet, at de omhandlede dele kan udgøre en betydelig risiko for den korrekte funktion af systemer, der er væsentlige for køretøjets sikkerhed eller miljøpræstationer, og at denne attesterings- eller typegodkendelsesprocedure er strengt nødvendig og står i et rimeligt forhold til formålet om at sikre færdselssikkerhed og miljøbeskyttelse.